

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل خاطره نگاری ادبی در آثار نیما یوشیج

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 28، شماره 99 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ناصر نیکویخت - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

نیلوفر انصاری - دانشجوی پسا دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خاطره و خاطره نگاری یکی از راه های شناخت بیشتر حوادث و رویدادهای تاریخ معاصر ایران است و همواره در تاریخ ادب فارسی، شاعران و نویسندگان بسیاری از این گونه ادبی برای بیان اندیشه ها و افکار خود استفاده کرده اند. علی اسفندیاری متخلص به نیما یوشیج، یکی از شاعرانی است که سروده های او در زمره خاطره نگاری ادبی قرار گرفته است. این نوشتار بر آن است تا با بررسی آثار نیما یوشیج، برخی ویژگی های محتوایی این خاطرات را بررسی کند. دستاوردهای پژوهش بیانگر ابتکار و استقلال نیما یوشیج در ساختار هنری، ادبی و محتوایی خاطره نگاری است. این شاعر اجتماعی با نیروی تخیل خویش توانسته است آغاز گر راه جدیدی در خاطره نگاری باشد. خاطره و حسب حال نویسی نیما، حاصل نگرش تازه شاعر به جهان و هستی است؛ به گونه ای که دردها و زندگی ذلت بار مردم، تلخی ها و ناکامی های بی پایان حکومت را به تصویر می کشد. این دردها و رنج ها، گاه با یاس، نومییدی، تنهایی و گاه خوش بینی، امید به انقلاب و تغییر و تحولی بنیادین در ساختار حکومت همراه است. اجتماع و مسائل مربوط به آن از مهم ترین مضامین خاطره نگاری شعر نیماست. نیما شاعری آگاه از درد زمان و جامعه اش است و برای شعر، رسالت و تعهدی در خور قائل است، اکثر آثار نیما درباره جامعه استبداد زده، درد و رنج مردم ستمدیده زمانه خود است. به طور کلی، خاطرات شعری نیما پر از تصویرهایی نظیر: درد، فقر، رنج و بی عدالتی های اجتماعی است.

کلمات کلیدی:

خاطره نگاری ادبی، نیما یوشیج، تاریخ معاصر ایران، حسب حال نویسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1757852>

